

Briefing

September 2022
Nr. 124

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Christina Völcker
Harstigen 16, 645 42 Strängnäs
E-post: briefing@sgsresa.se
eller ordforande@sgsresa.se

Adressändringar:

Skickas till Ewa Knutsson
Slalomvägen 37, 461 58 Trollhättan
E-post: medlemsregister@sgsresa.se

Resemästaren:

Vår Resemästare är Lotta Borgiel
Byle, Ekudden 431, 643 94 Vingåker
E-post: resemastare@sgsresa.se

Sista materialdag för nästa nummer är
20 november 2022.

Annonser:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och
eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar
för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.se
E-post: ordforande@sgsresa.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 250 kr. Familjemedlem 75 kr.

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
076-310 64 36
ordforande@sgsresa.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
0303-22 52 50
vice_ordforande@sgsresa.se

Sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
sekreterare@sgsresa.se

Kassör:

Ewa Knutsson
0767-96 55 00 kassor@sgsresa.se
medlemsregister@sgsresa.se

Vice kassör:

Bengt Cederfelt
072-2094790
vice_kassor@sgsresa.se

Klubbmästare:

Stefan Karlsson
072-189 23 76
klubbmastare@sgsresa.se

Briefingansvarig:

Christina Völcker
076-897 72 78
briefing@sgsresa.se

Resemästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00
resemastare@sgsresa.se

Ledamöter:

Isabel Olesen
+45 613 032 64
ledamot@sgsresa.se
Magnus Andersson
042-14 67 51
ledamot@sgsresa.se

Innehåll

4	Ordföranden har ordet ...	13	Schweiz runt med tågpass
6	Vykort	17	Reseminne - Möte i vildmarken
7	Turistreklam från Södertälje	17	Ett Reseminne
8	Övernattning i humlegården	18	Boktipset
10	En resa till Kina 1987	19	Resemästarens sidor
-

Omslagsbild: *Matterhorn-Tobleroneberget av Kristina Bergman*

**Vi är glada att kunna hälsa en ny
medlem välkommen i SGS:**

Roland Apell, Göteborg

Vi på redaktionen vädjar fortfarande till alla medlemmar att skicka in bidrag till Briefing. Resandet håller så sakteliga på att ta fart efter pandemin, men det är inte lika utbrett som tidigare. Det rådande världsläget gör det inte heller möjligt att färdas överallt, men det finns mycket intressant att upptäcka på närmre håll. Om man inte kommit iväg på något spännande, går det bra att fortsättningsvis gräva i anteckningar från gamla resor.

Du kanske har hittat ett **SMULTRONSTÄLLE** eller har något dråpligt **MINNE** från en resa.

Du kanske kan ge oss ett **BOKTIPS** eller varför inte visa oss något sevärt från din **OMGIVNING** under rubriken **BORTA BRA MEN HEMMA BÄST**. Dessutom är det alltid trevligt att få in ett bidrag till **PROFILEN**.

styrelsen

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

Briefing

Det här numret av Briefing är lite tunnare till omfånget än det brukar vara. Som jag tidigare skrivit om så har det blivit nödvändigt att se över de höga kostnader, som är förknippade med att framställa Briefing. Som ett första steg har vi beslutat att minska antalet sidor i varje nummer för att bland annat kunna halvera portokostnaden. Det betyder lika fullt att vi fortfarande behöver få in flera bidrag och gärna kortare berättelser från när och fjärran.

Nu går sommaren mot höst

Sommaren 2022 har förhoppningsvis varit en fin sommar med många upplevelser för oss alla. För egen del så har vi använt sommaren till ett par fina cykelturer, som har tagit oss runt Jylland i vårt grannland Danmark och dessutom på en trevlig tur i Mälardalen runt Hjälmaran och Mälaren. Som vi naturligtvis visste långt tidigare, blir det på sådana små äventyr tydligt hur mycket vackert, spännande och trevligt det finns i vårt eget land och i vår närhet.

Slutet av sommaren innebär också ett intensivt arbete med att ordna program och praktiska frågor runt vårt höstmöte, som den här gången ska hållas i Gävle. När jag skriver de här raderna är programmet ännu inte klart och en hel del trådar återstår att dra i, men jag är övertygad om att det kommer att bli ett trevligt och innehållsrikt

möte. När ni läser det här har ni alldeles säkert fått inbjudan och program via hemsidan, e-post eller brev. Om ni inte har fått det, så uppmanar jag er att omedelbart ta kontakt med mig så ordnar vi det! Jag hoppas och räknar med att vi, precis som i Uddevalla, blir många som kommer för att ta del av programmet och för att träffas och utbyta minnen, erfarenheter, kloka tankar och nya drömmar. Gävle ligger ju definitionsmässigt i Norrland och de gånger vi tidigare haft träffar i Norrland har antalet deltagare inte varit så stort som på övriga möten. Nu borde det bli anorlunda, dels längtar vi nog alla efter att träffas och dessutom ligger ju Gävle svindlande nära Svealand och med utmärkta och snabba kommunikationer med Stockholm och därför också med övriga Sverige. Och SGS:are har väl aldrig varit rädda för att resa?

Tiderna förändras, så också SGS

De senaste åren har för många inneburit stora förändringar och vår tillvaro har mer än en gång skakats om, om inte i våra grundvalar, så i alla fall riktigt ordentligt. Att vi har gått igenom en pandemi har inte undgått någon och att det har brutit ut ett fullskaligt krig i vår närhet med konsekvenser också för oss blir ju uppenbart på mer än ett sätt. Den soliga och varma sommaren som vi har njutit av på våra breddgrader har på många håll runt om i världen gjort

de stora klimatförändringarna, som vi bidragit till, extra tydliga med enorma nederbördsmängder eller förintande torka i en utsträckning som saknar jämförelse under överblickbar tid. Har det här påverkat oss som reseförening på ett särskilt sätt? Ja, självklart så att vi under pandemin inte kunde resa på samma sätt som tidigare och vi har ju ännu inte sett slutet av det. Politisk oro och internationella konflikter har också lagt hinder i vägen för besök på många platser och klimatpåverkan har också gjort att många känner stor tvekan inför att ge sig i väg på långa resor. Det är spännande att se tillbaka på de SGS-resor som gjordes under 90-talet och en god bit in på 00-talet. Det var resor som gick till platser som inte fanns med på det vanliga reseutbudet eller som med sitt innehåll och sin uppläggning trängde under ytan på det som var normalt på andra resmål. Det räcker med att titta på den förteckning över resor som finns på vår hemsida. Flera av de resmålen kan inte längre nås av politiska skäl, andra har blivit populära och finns med i flera arrangörers utbud. Det var också så att många av resorna sträckte sig över 25-30 dagar, den längsta tror jag var 32 dagar. Det var dessutom ofta resor som innebar ganska stora ansträngningar och begränsad bekvämlighet. Tidiga morgnar, obekväma transporter, långa avstånd, varierande övernattningar och osäkra förhållanden. Men alltid med fantastiska upplevelser och minnen för livet. Så ser det inte riktigt ut längre och förutsättningarna för SGS och för resande har förändrats. Jag kan inte leda det i bevis, men jag är ganska säker på att föreningens medelålder har ökat markant och det påverkar natur-

ligtvis hur den genomsnittlige SGS:aren vill och kan resa. Det är nog inte bara en slump att de jubileumskryssningar vi har genomfört har varit så populära. Vi uppskattar att bo bra, äta bra och att under ordnade former uppleva lagom äventyrliga äventyr. Det är ju också så att det idag finns ett mycket brett utbud av resor till snart sagt varje möjlig plats på vår jord med olika arrangörer för de som fortfarande vill och kan uppleva helt nya breddgrader. Jag är övertygad om att de SGS-resor, som vi framöver kommer att kunna presentera, kommer att vara lite annorlunda, kanske lite kortare och en aning mer bekväma. Vi kanske också ska fundera på om våra veckoslutsträffar behöver förändras. Lite har redan skett. Det var ganska många träffar sedan, som vi bodde under mer vandrarhemslika förhållanden och också i det sammanhanget accepterade enklare förhållanden. Våra träffar har blivit dyrare, sångarna skönare, maten lite bättre och utan mikrofoner och högtalare var det länge sedan vi klarade oss och kunde höra vad våra föreläsare pratade om. Ja, tiderna förändras sanerligen och vi kan som förening inte undgå att också förändras och på olika sätt följa med vår tid. Men inte ska vi ge upp? Kom på våra träffar, skriv till Briefing, värva nya medlemmar, kom med förslag till platser för våra veckoslutsträffar och res. I verkligheten, i läsfåtöljen, i gamla minnen, i drömmar eller fantasin, det spelar ingen roll, men res ...

Bergen auf Rügen 5/7 2022
Hej alla SGS-are!
Har gjort en liten tur i de nordtyska trak-
terna. På bilden ses Kap Arkona längst upp
på Rügen. Om och när ni ser detta har jag
kanske skrivit en liten blogg på hemsidan
och lyckats ladda upp fler bilder. I morgon
tar jag snabbfärjan till Ystad och ska även
fira en 81-årig bror.

Hälsningar Bengt Cederfelt

På vandring, i dag i Lichtenstein
Gunilla B

28 juli-22
Tågresa i Schweiz med bl.a. Glaciärexpres-
sen, ett långsamt tåg högt upp i Alperna. Båt-
tur på Genève- och Luganosjön. I S:t Moritz
var vi uppe på 3000 m.

Hälsningar Ann och Sven Barthel

Äntligen på vift igen, över höga berg och dju-
pa dalar. Avnjutit Appenzellerost i Schweiz,
gott vin från furstens vingård i Lichtenstein,
tågresa över Alperna mellan Schweiz och
Italien, vackra landskap vid Bodensjön. Bor
fint i medeltidsstaden Feldkirch i Österrike.

Med hälsningar
Marianne Rebenius och Barbro Frykås

თბილისი
TBILISI

გვერდითი მიმართულებით

Old Tbilisi, The Marikula Fortress!
Kälmningar från Tbilisi, Georgien!
Jag har utögnat inför
Tbilisis visst är här - Airbnb,
Språkskola, Lokaltaxi m.m.
3 månader har jag varit
här i Tbilisi! Utvärdera jagger
givet vid sidan om de georgiska
byråkraternas! Och vilken
lagningsmat!
Ejillan

Borta bra men hemma bäst!

Turistreklam från Södertälje

text och bild: Marita Täppinen

Om man promenerar från Södertälje C (buss- och pendeltågstationen) till Stora Torget och

S:ta Ragnhilds kyrka, kan man längs vägen "besöka" och smaka på Spanien, Grekland, Thailand, Libanon, Irland och kanske ytterligare några länder i "Mångkulturens Huvudstad".

Fortsätter man promenaden förbi Torget och kyrkan kommer man till Tom Tit. Där kan man klättra på väggarna (åtminstone på en vägg), åka rutschkana i ett rör genom hela huset om man är "lagom tjock" eller snurra runt i en stor centrifug.

I parken utanför kan man uppleva hur jordbävningar och orkaner känns.

Vid Borgmästarudden ligger s/s Ejdern. Det är troligen världens äldsta koleldade propellerdrivna ångfartyg med originalmaskin och som sommartid fortfarande gör dagsturer till t.ex. Birka, Mariefred eller Oaxen. s/s Ejdern byggdes på Göteborgs mekaniska verkstad på 1880-talet.

En tidsresa till 1800-talet, kan man göra på Torekällberget, "Södertäljes Skansen" - med hus och gårdar från stad och landsbygd, med kor och getter, med parker och köksträdgårdar, med handelsbod och café.

Övernattning i humlegården

text och bild: Bengt Cederfelt

Jag jobbade kvar i Grängesberg t o m juli 1976. Sedan senhösten hade jag hyrt överdelen av en villa för 250 kr/månad. Husvärdinnan hade även en "lillstuga" i trädgården att hyra ut sommartid. Det var populärt för österrikare att sommarjobba i Sverige, så ock på Grängesbergs Bryggeri, Spendrups sedan 1982. Det ryktades om att Bruno Kreisky och Olof Palme hade gjort en deal om skatteförmåner för österrikiska studenters sommarjobb i Sverige och svenska medborgares universitetsstudier i Österrike. Något verkade det ligga i det. Denna sommar hyrdes lillstugan av Hadji, en iranier som studerade i Wien. Det fanns även österrikiska studenter på annan plats i Grängesberg samt från flera andra länder och de studerade i Frankrike,

men jobbade alltså nu på bryggeriet. Vid något tillfälle kom Hadjis polska fru, Celina, på besök i sin polska Fiat. Hon hade fött en dotter tidigare under våren, vilken nu var kvar hos mormor i Wadowice. Vi bestämde oss för att göra en weekendresa till Stockholm. Jag hade varit i Stockholm första gången 1967 och senare ett par turer 1974, när man åkte på värnpliktsbiljett.

Man kan ju inte sova tre personer i en polsk Fiat, men jag tog med mig en filt. Färden gick via Ludvika, Fagersta, Västerås och längs Mälaren.

Väl framme i Stockholm ägnade vi tiden mest åt promenader kring sevärheterna i de centrala delarna, men vi besökte också Nordiska Muséet på Djurgården, där jag inte varit tidigare. Alltså

inte på NM men förstås på Skansen och Gröna Lund på Djurgården. Minns inte varifrån den idén kom. Minns heller inte exakt allt som besågs. Däremot framträder ett annat Gröna Lund-minne. På 1960-och 70-talen fanns där en danslokal, som hette Jump In, diskotek under senare delen. Jag hade sett en bild på Jump In på ett skivomslag i början av 1960-talet och det hade förklarats att bilden var från Gröna Lund i Stockholm.

-Jaha, är det så märkvärdigt? tänkte jag som aldrig hade varit i Stockholm.

Men där var en amerikansk grupp, som hette Falcons och de spelade en ganska vild soul, som avvek från den tidens ganska glättiga populärmusik. Långt senare råkade jag få veta, att självaste Wilson Pickett var sångare där.

I skymningen styrde vi mot Humlegården, men det var bara jag som tänkte sova utomhus. Övriga sov i bilen. Jag sökte upp en parkbänk och virade in mig i filten. Några människor passerade och somliga föreslog diverse produkter till försäljning, men det lugnade snart ner sig.

Senare började det kännas väl obehagligt på träbänken, så jag reste mig och tog en liten promenad. Det var väl vid nordöstra hörnan, som jag hittade ett utecafé. Där fanns det mjuka galonsoffor och även en rejäl presenning som tak. Rena lyxsviten! Här gick det mycket lättare att sova, även om jag senare vaknade till av att regnet smattrade på presenningen. Ingen som helst fara!

Minns inte var söndagsfrukosten intogs, men så småningom körde vi vidare mot Uppsala, där domkyrkan förstås var främsta sevärdheten. Här hade jag

också varit en gång, 1967. Ett minidrama i domkyrkan:

I muslimska länder är det vanligt att de flesta kan några arabiska fraser. I Iran är dessutom arabiska ett av många minoritetsspråk. Hadji säger några arabiska ord till en liten flicka, som svarar
- I don´t speak arabic.
- You don´t. Where do you come from?
- Israel
- I see.

Hemvägen går via Sala och Ängelsberg (världsarv). När jag är tillbaka på jobbet på måndagen och berättar om det hela, blir reaktionen:

- Finns det inga hotell i Stockholm?
- Jo, men detta är sista månaden som jag jobbar i gruvan, så jag kan inte leva som om jag har en ständig gruvarbetarlön utan måste anpassa mig till ett fattigt studentliv.
- På det viset.

En resa till Kina 1987

text och bild: Hans Ekström

När vi blir äldre brukar lusten att bege sig in på äventyrligheter avta och i stället ser vi gärna tillbaka på sådant vi en gång vågade oss på. Och lite av ett äventyr var det, att utan egentliga förberedelser ta sig in i det stora okända Kina. I slutet av 1980-talet förelåg det ännu inte någon masssturism till Kina och internet var inte uppfunnet, så förhandsbokningar av resor och logi via nätet var inte möjligt. Man fick förlita sig på någon reseguide- och lite tur.

Efter ett uppdrag för Röda Korset i Kambodja februari-april 1987 tyckte jag att det var lägligt att besöka Kina, när jag ändå befann mig i den delen av världen. Jag hade tänkt att det från Hongkong (då ännu brittiskt) säkert skulle gå att ansluta till någon organiserad gruppresa, som skulle kunna ta mig till populära resmål och sevärdheter. Så efter att ha hårbärgerat huvuddelen av mitt gepäck på ICRC:s kontor i Bangkok och ordnat visum, begav jag mig till en resebyrå för att boka flyg till HKG. Då blev jag varse att mitt VISA-kort löpt ut under min vistelse i Kambodja (där jag inte haft anledning att nyttja det). Så det blev att hålla sig till budgetalternativ. Jag hoppades att jag genom att nyttja enklare logier och billiga transporter skulle klara mig med de US-dollar jag hade. Men allt var ju okänt och mitt enda stöd var Lonely Planet's guidebok China-a survival kit.

Från Hongkong fick det bli tåg till första anhalten i fastlands-Kina, Guangzhou (Kanton). Där rekommenderade Lonely Planet ett bra hostel för back-packers (och som sådan betraktade jag mig inledningsvis) och det fanns anvisningar hur man

På cykel i Guangzhou

skulle ta sig dit- med stadsbuss. Inte så enkelt, då nästan ingen jag frågade kunde engelska. På vandrarhemmet kunde jag hyra en cykel och med endast en enkel kinesisk karta lyckades jag ta mig fram mellan hamnen och ett antal tempel. I en musikaffär sökte jag efter lite kinesisk musik och fick där bl.a. tips om en välkänd violinkonsert på kassetband, The butterfly lovers.

Till nästa resmål, Guilin, fick det bli flyg och det gick ganska lätt att köpa biljett på den statliga resebyrån. Även i Guilin tog jag in på ett youth hostel. Frukost serverades inte, så jag måste ge mig ut på stan för att hitta ett ställe där man kunde få en kopp kaffe och några rostade brödskivor. Men sådant gick inte att uppbringa, så till slut fick jag hålla till godo med en kanna te och en skål med ris. Guilin ligger vid Li-jiangfloden, som rinner genom ett naturskönt landskap med de i kinesisk konst ofta avbildade sockertoppsbergen. En båtferd nedströms från Guilin till den lilla byn Yangzhou är ett måste. Synd bara att regnet vräkte ner tätt, tätt under hela färden, vilket gjorde bergen nästan osynliga.

Längs Li-jiangfloden i hållande regn

För att få ett flyg till Xian till rimligt pris måste jag stanna en extra dag i Guilin. På så vis fick jag tillfälle att besöka några fantastiska, konstfullt illuminerade grottor strax utanför stan.

Planet till Xian var fullspikat. Efter landning och bagageutlämning tömdes ankomsthallen i ett huj. Kvar utanför terminalen stod tre vilna "vitingar"- jag, en fransyska och en kanadensare, ingen med hotellreservation. Men taxichauffören förstod vår belägenhet och körde oss till ett hotell nära järnvägsstationen. Alla tre hade förstås för avsikt att beskåda terrakotta- armén. Med hotellportierens hjälp hyrde vi en taxi, som tog oss till och från Lintong, där kejsar Huangdis mausoleum är beläget. Då, 1987, var fyndområdet inte så exploaterat, men gjorde ändå på sätt och vis ett djupare intryck på mig än vid ett besök 30 år senare.

Från Xian tänkte jag ta tåget till Beijing och jag ville absolut köpa tågbiljetten själv på järnvägsstationen. Framför den galleriförsedda biljettluckan fanns redan en lång rad av kövana kineser med vassa armbågar, så jag fick kämpa för att inte bli knuffad åt sidan. Väl framme vid luckan grabbade jag tag i gallret för att inte bli sidsteppad medan jag plockade fram min lapp med de kinesiska tecknen för Beijing

samt tågnnummer och avgångstid, som lyckligtvis angavs med arabiska siffror. Lonely Planet hade lyriskt beskrivit en hard sleeper, som väl närmast kan liknas vid en enkel liggvagn med ganska litet utrymme och en rätt hård brits. Här intog jag min plats, omgiven av idel kineser, som oblygt glodde på min ringa person. Inte var det särskilt bekvämt, men så småningom vaggades jag till sömn. På morgonen visade det sig att tåget var rejält försenat och ankom Beijings centralstation först vid tvåtiden. Någon informationsdisk kunde jag inte finna och i myllret av kineser hittade jag inte en enda, som kunde engelska. Jag kände mig smått panikslagen, men situationen löstes, när jag fick se en icke-kines, en amerikan, som kunde rekommendera ett hotell och beskriva hur jag skulle ta mig dit.

I Beijing var biltrafiken ännu påfallande sparsam, så det kändes lägligt att ta sig runt på cykel. Att ta sig ända till Sommarpalatset på cykel kändes dock lite vanskligt, så det fick bli buss dit ut. Jag ställde cykeln bland tusen andra, nära busshållplatsen, och for iväg. Det var söndag och vackert väder, så jag var inte direkt ensam om att söka rekreation och svalka där ute. När det var dags att åka tillbaka till Beijing var busstrafiken beredd på anstormning och den ena bussen efter den andra fylldes på ett ögonblick.

Gott om plats för cyklister i Peking

För mig var det för orienteringens skull viktigt att få en sittplats, så att jag kunde se var jag skulle stiga av. Därför lät jag först många bussar fyllas, innan jag tog sats och trängde mig in. Jag måste använda både armbågar och kroppskrafter för att pressa mig fram till det absolut sista lediga sätet. Väl där kunde jag konstatera, att de flesta knapparna i min skjorta slitits bort! Att jag sedan lyckades hitta ”min” cykel bland tusen andra-alla svarta- är något jag fortfarande kan förundra mig över.

Nära mitt hotell låg en livlig affärsgata med hål-i-väggen-butiker med ett utbud av allt ifrån grönsaker och illaluktande fiskprodukter till möbler och kläder. Här, liksom överallt i Beijing, gick nästan alla män klädda i blå Mao-kavaj. Jag kunde inte motstå frestelsen att förse mig med en sådan; tillverkad i ett oömt och tydligen outslitligt tyg. Det gör att den fortfarande kommer till användning som sommarkavaj. En kväll hittade jag fram till en teater för klassisk kinesisk dans. I pausen blev jag tillfrågad av en ung, prydligt klädd kines, om jag möjligen kände Birgit Åkesson, men jag fick medge att hon inte var mer än ett namn för mig. Jag glömmer inte heller ett besök på en enkel restaurang, som serverade pekinganka. Jag fick plats vid ett stort runt bord, täckt av ett grävitt lakan med många fläckar. Både vid mitt bord och andra liknande bord satt kineser och glufsade i sig grillad anka och spottade ut benen på duken! När gästerna sedan lämnat bordet byttes inte duken, utan en ny flik av det stora lakanet veks över de kvarlämnade ankbenen, så nästa matgästs tallrik kom att stå snett ovanpå de överskylda benresterna. Men ankan var välsmakande!

Från Beijing blev det åter nattåg till

Nanjing. Jag höll på att missa det tåget, för jag hade inte hunnit lära mig de kinesiska skrivtecknen för denna stad och antalet perronger och avgående tåg var minst sagt svårt att överblicka. Till slut hittade jag rätt tåg och min hard sleeper. Efter några fåfänga försök att kommunicera med medpassagerarna var det dags att sträcka ut sig på den hårda britsen. Av uppehållet i Nanjing minns jag egentligen bara Sun Yat Sen Memorial Park och mina fruktlösa försök att få information om restider och pris för en brits på en flodbåt till Shanghaj. Det projektet fick jag dock ge upp, så det fick bli tåg även denna sträcka. Jag lyckades få biljett till ett långsamgående persontåg, som redan vid start var många timmar försenat. Det stannade sedan vid ett otal stationer. Jag ankom Shanghaj långt efter mörkrets inbrott, men tack vare Lonely Planet lyckades jag hitta ett budget-logi. Det var nödvändigt, för nu började reskassan sina betänkligt. The Bund, paradstråket utefter Huangpu-floden, såg väl då ut ungefär som idag, fast kanske lite gråare. Nanjing road, en av dagens stora eleganta affärsgator, minns jag som ett ganska trist och oansenligt trafikstråk. Och på andra sidan floden- inga skyskrapor, bara låga, lätt förfallna byggnader.

Från Shanghajs, då inte särskilt överdådiga flygplats, kom jag åter till Bangkok för vidare transport hem. Det Kina jag lämnade uppfattade jag varande, om inte underutvecklat, så i alla fall hästlängder efter Väst. 30 år senare, under min resa i Kina 2018, var det jag som fick känna mig som den fattige kusinen från landet. Min enkla reflektion är att ett sådant formidabelt uppsving på bara 30 år endast är möjligt i en sträng diktatur.

Schweiz runt med tågpass

text och bild: Kristina Bergman

Så kom vi iväg på vår första resa efter pandemin. Visserligen har vi gjort diverse turer runt Skandinavien, men nu kom vi lite längre. På URplay visas vackra tågresor från bl.a. Schweiz och vi hade länge pratat om de klassiska tågresorna; Glaciär-expressen, Berninaexpressen m.fl. Det måste man göra en gång i livet, tyckte vi! Eric hittade ett tågpass ("Originalturen"/ the Grand Train Tour) från schweiziska turistorganisationen med 8 dagars tågresa med övernattnig. Det satsade vi på och gav oss iväg med kort framförhållning efter att ha hittat en tidig flygbiljett till Zürich med Swiss Air. Direktflyg Göteborg-Zürich på mindre än två timmar var otroligt smidigt.

Tågstationen ligger ihop med flygplatsen, så vi satt på vårt första tåg direkt efter ankomsten. Efter byte kom vi fram till Interlaken, vackert belägen vid en sjö med bergen inom synhåll. Det blev en snabb incheckning, för vi var ju på väg upp i bergen. Först buss och sedan tåg till Grindelwald, där vi tog linbanan upp. Sista tåget upp till bergsstationen skulle gå fem minuter senare och vi kastade oss på detta. Det är en tekniskt avancerad bergbana med kuggar, byggd av ABB. Färden gick inne i berget. Ett stopp gjordes för fotografering genom ett stort fönster. Sedan anlände vi till Jungfrauloch, "the top of Europe" (3454 möh). Vi hade tur med vädret och hann ta några bilder på toppen av stationen, där snön låg djup. Så återvände vi ner till Grindelwald och

Matterhorn-Tobleroneberget

fick en god middag. Byn ligger mycket vackert med de höga bergen intill.

Nästa dag bar det av till Montreux med den berömda sträckan Golden Pass Panoramic. Vi promenerade längs den långa blomstrande strandpromenaden i stan och tittade på alla aktiviteter på sjön. Här var övernattningen enkel, ett vandrarhem. För övrigt bodde vi på trestjärniga hotell av god standard. Färden gick vidare med Matterhorn Gotthard Railway till Zermatt, en mysig by utan trafik. Nåja, mindre eldrivna fordon förekom. Även här var det snabba ryck. Matterhorn låg i strålände sol. Vi skulle upp till de enorma bergsmassiven och bergsstationen med ytterligare ett kugghjulståg, Gornergratbahn. Där uppe fick vi en

Gentiana på alpängarna

fantastisk utsikt över många av de 29 topparna över 4000 meter i området och glaciärerna i Monte Rosa massivet. Vi tog tåget ner några stationer på vägen tillbaka för att sedan vandra ner över alpängarna 400 höjdmeter till nästa station. Så vackert med alla blommor, bl.a. olika typer av gentiana och sippor i full blom! Kvällens middag bestod av ostfondue.

Nu var det dags för Glaciärexpressen! Vi hade reserverade platser, tyvärr inga fönsterplatser. Det var en fin resa, men med bättre väder hade den varit ännu finare. Många tunnlar och broar passerades och naturligtvis den berömda Landwasserviadukten. Resan tog ca 8 timmar och vi ankom St Moritz sen eftermiddag. Byn ligger vackert vid en sjö, men vi var inte så imponerade. Det regnade på kvällen och efter en prome-

nad hittade vi en bra restaurang.

Nästa dag stod den knallröda Berninaexpressen på tur. Jag tyckte nog denna sträcka var den vackraste. Resan gick förbi Morteratschglaciären, de tre sjöarna Lej Pitschen, Lek Nair och Lago Bianco, höga valvböor i sten, genom tunnlar och den omtalade Brusio Circular Viadukten- en kurva där tåget tog en 360-gradig sväng. En stor del av denna dag tillbringade vi i Italien. Slutstationen var Tirano, där vi hade några timmars uppehåll. Vi promenerade i den gamla delen av staden och hittade en trevlig pizzeria på en utegård. Naturligtvis fick det bli gelato också! Sedan bytte vi tåg mot buss och åkte bl.a. längs Comosjön innan vi nådde Lugano. Staden klättrar uppför bergssidorna och stationen ligger högt upp. Tur att det fanns spårvagn uppför berget! På flera platser ingick gratis lokaltransporter i

*Landwasser-
viadukten*

Brusico Circular Viadukten

vårt paket, däribland Lugano. Vi tog en fin promenad i stan och hittade en japansk restaurang, som hade en av våra favoriter, tempura, på menyn.

Nästa dag var vår tågresa med Gotthard Panorama Express, kort, bara till Flüelen. Sedan åkte vi ångbåt över Luzernsjön i tre timmar. En trevlig tur även

om vädret inte var det bästa. Fina semesterorter med tjugiga hotell låg längs stränderna. Vi ankom vackra Luzern på eftermiddagen och checkade in på hotellet. Även här tog vi en långpromenad och tittade på de fina täckta broarna med sina målningar, ursprungligen från 1300/1400 talen, och de vackra husen.

Vi tog en extra tur med tåg på förmiddagen nästa dag. Köper man ett tågpass får man 50% på extra biljetter. Vi for söderut längs böljande gröna landskap med byar med traditionella hus, turkosa sjöar och så småningom snö-klädda berg. Därefter tillbaka till Luzern för att åka vidare till St Gallen med Voralpen Express. St Gallen är verkligen en trevlig stad med det mesta inom gångavstånd. Här hittar man världsarv, som det berömda klostret med sin barockkatedral och bibliotek. Vi tog oss upp för kullarna med spårvagn till ett vackert rekreationsområde utanför St Gallen, där vi beundrade utsikten över staden.

Sista dagen gjorde vi ett besök i Schaffhausen på vägen tillbaka till

Zürich. Vi promenerade runt i denna mysiga medeltida stad omgiven av vingårdar och många vackra hus. Sedan åkte vi direkt till flygplatsen och 20 minuter senare satt vi vid gaten och väntade på avgång. Inget kaos eller köer här inte! Även vid ankomsten till Landvetter gick det undan.

Har ni funderingar på dessa klassiska tågresor, kan vi rekommendera detta paket eller liknande. Vi var mycket nöjda med upplägget. Visst kan man åka bil också, men tågresorna är de klassiska. Det finns ju en anledning till att tre av tågsträckorna är klassade som världsarv. Titta på : www.myswitzerland.com

Karta Schweiz

Ett Reseminne

Möte i vildmarken

text och bild: Kristina Bergman

I somras blev det en tur i vackra Norge. Cykling och vandring i fjällen stod på programmet. Även en tur med Flåmsbanan och besök i Bergen i strålande sol blev det.

Man blir aldrig besviken, när resan går till Norge. Det är så vackert med fjällen och fjordarna.

En dag skulle vi vandra mot Austerdalsbreen. Det var blött och geggigt, så det blev inte riktigt som vi tänkt. Men ett oväntat möte piggade upp i stället. När man möter någon på vandringsstigen, blir det ju alltid en hälsning. Så även denna gång, men jag tittade lite extra på paret jag mötte. Var det inte be-

kant? Jodå, där stod Kristina och Stellan från SGS!

Visst vet man att SGS:are rör på sig och åker till alla möjliga platser, men att träffas mitt i den norska vildmarken var oväntat. Det blev en trevlig pratstund och fika på fjällstationen. Lite tips från våra turer utbyttes innan våra vägar skildes för denna gång.

Boktipset

Dags att gå på djupet

Recension av Den lodande människan av Patrik Svensson

På sommaren 2019 kom en bok ut som fick stor uppmärksamhet, som fick Augustpriset samma år och som jag och många med mig läste med mycket stor förtjusning. Det var boken Ålevangeliet av Patrik Svensson och för de av er som inte läste den då, så har ni en stor upplevelse framför er. Nu har det blivit 2022 och i augusti var det dags för Patrik Svenssons andra bok, Den lodande människan, att publiceras. Det är kort och gott en bok om havet och undertiteln är Havet, djupet och nyfikenheten. Det är inte en roman och den presenteras som Essäer. Det låter svårt och lite tungt, men det rör

sig om en otroligt lättläst bok som trots ett lugnt berättande är närmast omöjlig att lägga ifrån sig. Om havet, som är mycket, mycket större än den jord vi kan trampa på, vet vi nästan ingenting, men här får vi möta de personligheter som av olika anledningar har drivits av ett ostoppbart behov av att utöka kunskapen om denna gåtfulla, hotfulla, underbara och oändligt vackra del av vår planet. Jag tycker att det är en perfekt bok för en nyfiken SGS:are att följa Patrik Svensson ut på havet och ner i djupet.

Anders Gezelius

Resemästarens sidor

Nästa år fyller SGS 35 år och det vill vi fira med en traditionsenlig flodkryssning. Denna gång blir det på Rhen från Strasbourg till Amsterdam med SVT:s utrikes- och EU-korrespondent Rolf Fredriksson som ciceron. På föredragen ombord får vi ta del av hans kunskaper och erfarenheter från bland annat nyhetsbevakningen av EU och Tysklands återförening efter Berlinmurens fall blandat med anekdoter från

hans långa yrkesliv. Mer om kryssningen läser du nedan.

Ny SGS-resa presenteras på höstmötet och i nästa nummer av Briefing.

Är du anmäld eller har satt upp dig på intresselista till någon av SGS-resorna håller researrangören dig uppdaterad.

Har du frågor om någon SGS-resa eller vill boka dig, kontaktar du researrangören direkt.

Kalendarium

Jubileumskryssning från Strasbourg till Amsterdam

Datum: 1–8 april 2023
Intresselista!

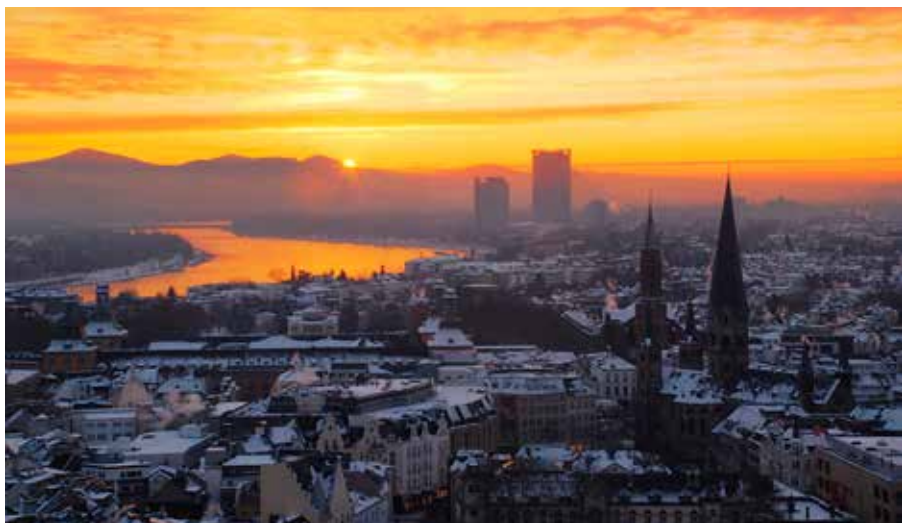
Stora tågresan genom Asien – med tåg och båt från Bangkok till Tokyo

3–4 veckor i november 2023
Intresselista!

Jubileumskryssning – SGS fyller 35 år! Från Strasbourg till Amsterdam

2023 fyller vår kära förening, Scandinavian Geographic Society 35 år. Tre länder står på programmet för nästa jubileumskryssning. Vi färdas på Rhen tvärs genom Europa från Frankrike i söder, genom Tyskland till Nederländerna i norr. Årets ciceron är Rolf Fredriksson, som har arbetat mer än 30 år som utrikesreporter för Sveriges Television SVT. I flera år har han varit SVT:s Europakorrespondent med Bryssel som bas och med ett särskilt fokus på Tyskland. Det har betytt många reportageresor och besök i Rhendalen och omgivande regioner.

Bonn, Tysklands tidigare huvudstad.

Vi färdas genom Rhendalen som är den ekonomiska, politiska och historiska pulsådern för Tyskland, Nederländerna och hela Västeuropa. Rolf har rapporterat om Tysklands enande efter Berlinmurens fall och har ofta haft an-

ledning att besöka Bonn, som vi ska besöka och som i flera år fortsatte att vara det enade Tysklands huvudstad. Som Europakorrespondent har han även besökt Alsace och Strasbourgs oräkneliga gånger, Strasbourg som fransmännen

I det vackra La Petite France, det historiska kvarteret på ön Grande Ile och en del av Unescos världsarv, kan man slå sig ner på något av de trevliga utecaféerna för att beundra de små korsvirkeshusen i typisk alsacestil från 1400- och 1500-talen.

Heidelberg är en av de få städer som inte bombades under andra världskriget och har därför en mycket fin gammal stadskärna, Altstadt. Mest känd är kanske staden för sitt slott och vackra park med magnifika vyer över Neckardalen.

hävdar är den verkliga europeiska huvudstaden.

Strasbourg har behållit sin gamla charm med timrade hus, smala gränder och kanaler, samtidigt som det vuxit fram en modern stadskärna med exklusiva butiker och flotta gator. Staden är också en av EU:s två huvudstäder, här ligger Europakvarteren med Europaparlamentet, Europarådet och Domstolen för de mänskliga rättigheterna. Hela regionen Alsace är känd för sina fina viner och sitt kök. På våren kommer sparrisens lockar besökare från när och fjärran. Europarådets parlamentariska vårsession brukar kallas Sparris-sessionen.

Vi fortsätter norr ut och besöker Mannheim och det pittoreska Heidelberg. Tysklands forna huvudstad, Bonn, når vi sent på eftermiddagen. Vi har en kväll att inta staden för att efterföljande förmiddag göra en stadsrundtur innan vi går ombord, äter lunch och färdas vidare till Köln, Tysklands fjärde största stad och en av landets äldsta städer. Under romartiden, år 50 e Kr,

fick staden romerska stadsprivilegier och döptes till Colonia Agrippina. Köln jämnades i stort sett med marken under andra världskriget. Det var i princip bara domkyrkan, Kölnerdomen, som stod kvar. Resan avslutas i Amsterdam där vi tar en tur på kanalerna och eftersom det är vår besöker vi Keukenhofs magnifika trädgårdar och njuter av den storslagna färgprakten och blommornas skönhet innan vi åker till flygplatsen och flyger hem.

M/S Leonora – chartrad exklusivt för SGS

Vi har chartrat det fina fyrstjärniga fartyget M/S Leonora som många av oss är bekanta med från jubileumskryssningen på Mosel. Det borgar för god mat och dryck, trevlig service och bra utrymmen för våra föredrag.

Matsalen är ljus med sina stora panoramafönster och rymlig så att vi alla kan äta vid en gemensam sittning. Till frukost serveras en riklig frukostbuffé. 2-rätterslunchen är en kombination av buffé och bordsservering, medan vår 3-rättersmiddag serveras vid borden. Till luncherna serveras

vatten och till middagarna även öl och vin, vilket ingår i resans pris. Ombord finns lounge, en mindre på akterdäck där du fritt kan ta en kopp kaffe och te när du så önskar, samt en stor salong där det finns bar, möjlighet att ta sig en svängom, lyssna på båtens musiker och framför allt regelbundet samlas för att lyssna till vår cicerons intressanta föreläsningar.

Som vanligt kommer resan att bjuda på umgänge under trevliga former samtidigt som vi får förstklassiga upplevelser, nya kunskaper och spännande insikter!

Budgeterat pris: 20 000–25 000 kr

Tid: 1–8 april 2023

Intresseanmälan: Gränslösa Resor, tel 0151-209 00, mejl info@gransloaresor.se
Programmet väntas vara klart under hösten 2022.

Stora tågresan genom Asien Med tåg och båt från Bangkok till Tokyo

Drömmen om en panasiatisk järnväg går tillbaka till de europeiska kolonialmakternas tid i Kina och Sydostasien. De ville länka samman sina fragmenterade järnvägssystem till ett. Idag kan vi åka snabbtåg i stort sett hela vägen från Bangkok till Shanghai.

Vår resa börjar i Thailand där järnvägen genom Isaanregionen har sina rötter helt tillbaka till kung Chulalongkorn och 1892. Resan fortsätter sedan genom det natursköna Laos. Laotier och thailändare är brödrafolk på var sin sida om Mekongfloden. Innan fransmännens entré som kolonialmakt såg man aldrig den mäktiga floden som gränssättande utan som en länk. Med det helt nya tåget reser vi sedan genom södra Kinas karstlandskap, befolkat av

talrika minoritetsgrupper. Framme i Shanghai väntar färjan och med slowboat färdas vi mellan finansmetropolerna Shanghai och Osaka. I Japan fortsätter vår resa med tåg och vi utforskar Kyotos kulturarv, njuter av vyer över Fuji och avslutar i Tokyos traditionsbundna, tidlösa modernitet.

Resan är planerad under perioden då taifolken tackar vattengudinnan för regnperiodens vatten till rismarkerna, vilket firas med den graciösa Loi Krathongfestivalen. Flytetyg med blommor och stearinljus driver på floderna och ljuslanternor lyser upp himlen. När vi cirka tre veckor senare anländer till Japan "brinner lönnarna" och höstfärgerna är normalt sett som vackrast.

Shanghai dit vi anländer med tåg och sedan tar färja över till Osaka där vår transasiatiska tågresa fortsätter.

Ledare för resan är Per Sundberg. Han är bosatt i Chiang Mai i norra Thailand och har planerat och lett rundresor i Asien sedan 1998. Han talar thai och har bott både i Peking och Tokyo. Per är historiker med en passion för kulturer och människor.

Budgeterat pris: 75 000–100 000 kr

Tid: 3–4 veckor i november 2023 Intresseanmälan!

Intresseanmälan: Gränslösa Resor, tel 0151-209 00, mejl info@granslosaresor.se.

När man under pandemin har rest mer i hemlandet och på ett lugnare sätt, har man haft tillfälle att observera lustiga orsnamn. Här ett litet axplock.

Skäggesta

BJÖRNDAMMEN

Snopptorp

Gubbudden 1

1 Fågelsång